

SAMOBORSKI LIST

God. XXIII.

U Samoboru, 1. studenoga 1926.

Br. 21.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šeb.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglaše, koji se više puta uvrćuju, daje se zahtan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

DAN MRTVIN.

Šuštaj žuta lišća
i vonj sitnih svijeća,
vrh grobova ljudskih
miris mrtva cvijeća,

Što ga ljudi živi
svojim mrtvim nose
po stazama vlažnim
i u plaču rose — —

Pričat će nam danas
o smrti i suzi,
o srcima ljudskim
što tonu u tuzi.

Spomene će buditi
uz jecaj i suze
na bića nam draga,
što ih udes uze.

Šapat će nam tiho
kroz drhtavo granje
kako život ide,
ljudske mriju sanje . . .

Bogumil Toni

Svi Sveti.

Došao je evo dan pieteta, kada se svaki naš gradjanin i gradjanica sa uzdahom i suzicom u oku sjeća koga toga svog milog i dragog pokojnika, roditelja, životnog druga, brata ili sestrice, sina, kćerke, bližnjeg ili daljnijeg rodjaka, prijatelja, znanca i t. d.

Zvonovi zvone (nažalost još uvijek ne onakovi, kakovi su bili prije svjetskog rata). Suho lišće pada sa drveća, a jesen je zavladała bregovima i dolinom.

† Oskar pl. Simić.

Oproštaj g. Matije pl. Horvata, kape-lana, a sada novoizabranog župnika, nad odrom Oskara pl. Simića u crkvi sv. Martina pod Okićem 27. jula 1926. u ime župijana njegovih i u ime svoje.

Na osvjetku jučerašnjeg dana — u rano zoru žalobno su zabrujala zvona na crkvi sv. Martina, i to tako žalobno, kako žalobno nisu zabrujala već polovicu stoljeća — pedeset ljeta. Istina, ta zvona često su dubokim — muklim tonovima odavala svoju žalost svakog tjedna po koji put, jer se svakog tjedna odselila po koja ovca naše župe u vječnost; ali kroz 50 ljeta nisu tako žalobno bru-jala ko jučer i danas, jer kroz 50 ljeta javljala su, da se odselila sa ove zemlje po koja ovca, a sad htjedoše da iskažu vrhunac žalosti, jer se odselilo sam pastir i ostavio same Vaa, ovce svoje. Jauk njihov je bolan i dubok kao što je bolan, dubok, nedohvatljiv i nenaknadiv gubitak velikog muža, nad čijim su odrom zapleksala.

Vrijeme je upravo takovo, da harmonira sa bolnim sjećanjem na naše mile i drage pokojnike. Na taj se dan sjećamo i svih onih lijepih časova, koje smo proveli zajedno s njima. Svih ose-bina, koje su oni posjedovali.

A gore na našem groblju, kroz tjedne se uređuju grobovi. Spomenici se postavljaju na novije grobove. A na dan Svih Sveti oživjelo je čitavo groblje od ljudi, što dodjoše da saspu posljednje jesenje ruže, na drage grobove da upale stotine i stotine svijećica i pro-šapću tihiu molitvu za pokoj njihove dušice.

Tako izvršuje ljudstvo dužnu poštu pieteta, tako činiše svojima oni, kojih danas nema više među nama.

Prolazeći grobljem i zaustavljajući se kraj grobova naših pokojnika koji leže u rodjenoj grudji, sjećat ćemo se i onih naših sinova, čiji se grobovi nalaze daleku od nas, koji za vrijeme rata ostaviše domove svoje, da se više nikada ne vrato natrag. Kod tih dalekih znanih i nezvanih grobova zaustavlja se danas naša misao, na te humke padaju naša čuvstva i osjećaji našega srca.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Svršetak.)

Načelnik Levičar čita molbu g. Franje Medveda, kojom traži, da se uredi općinski kamenolom uz njegovo dvorište, jer se odstranjuju čitave pećine i velike količine pijeska te se ruše na njegovo dvorište i čine velike štete.

Zastupstvo zaključuje da se izaslađe građevinski odbor na lice mjesta, i kamenolom uredi tako da se osigura priv. vlasništvo g. Medveda.

Kao što se svijeća postavlja visoko na svijećnjak, da raspršuje tamu, da svojim plamenom razvijetluje, tako je i on bio postavljen na časno mjesto, da bude svijetlo drugima u tami života — oganj, koji bi druge grijao za sve dobro i lijepo — da bude plamen koji bi širio naokolo radost, veselje, mir. Pa kao što svijeća jednom dogori, ugasne — tako se je i on istrošio, smalaksao, ugasnuo. Injema je kucnuo čas, kad je poput po-božnog starca Simeona uzdahnuo: „Sad otpuštaš s mirom slugu svoga, o Gospodine po riječi svojoj.“

Tko da ne propače za Tobom? Tko da jošte štiedi zuze nad Tvojim zlatnim srcem, koje je svakoga ljubilo? Ali nijesi samo Ti ljubilo ovca, nego su i one Tebi uzvrćale najnježnije osjećaje svoje ljubavi. Koliko si bio mlo i ljubljen, svjedoci su zuze i naricanja Tvojih ovaca nad Tvojim odrom. Svjedok tome je golem broj — čitava župa — ovaca Tvojih, što se ovdje sjatiše, gdje Te živa gledahu i slušahu — željnji, da se isplaču za

Načelnik javlja, da je bio u Zagrebu, da se informira glede priključka električne struje za Samobor, sa električne centrale u Krškom, koju bi imao grad Zagreb da gradi. — G. inž. Vrbanić izjavio je načelniku, da bi Samobor u slučaju gradnje ove centrale, svakako dobio električnu struju, koli za razvjetu tako i u industrijske svrhe. — Zastupstvo ovaj izvještaj prima na znanje.

Nač. čita molbu obitelji pok. dra. Pesića da ih se primi u zavičajnu savez. — Zastupstvo ne može toj molbi udovoljiti, jer pok. dr. Pesić nije nikada zatražio ovdje zavičajno pravo.

Zast. Švarić interpelira načelnika da dade namjestiti petrolejske lampe na ulicama na mjestima gdje su i nekoč bile. Imalo bi se ih postaviti kojih 16 komada. U ovo jesensko doba nije moguće po toj tami hodati našim ulicama.

Zast. Praunspenger: Ipak bi bilo skranje vrijeme, da se posveti više interesa mogućnosti izgradnje električne centrale.

Načelnik čita izvještaj grobljanskog odbora, koji ide zatim da se uredi pitanje nekih već napuštenih starih grobova, i uređenje groblja uopće. — Izvještaj se prima na znanje.

Načelnik izvješćuje, da nije mogao izvršiti zaključak, da se park u Mlinskoj ulici ogradi s onu stranu na njegovo zemljište, jer nije htio građevni odbor da izidje na lice mjesta, da se ustanovi gdje se imade ograda postaviti.

Zast. Praunspenger izjavlja, da je građanski odbor bio u parku, ali nije točno ustanovljena medja, pa je odbor zaključio, da to uredi mjernik.

Zast. Biščan Janko, izjavlja da gradj. odbor nije zato dao da se park ogradi, jer je iskolčenje medje, gdje bi se ograda imala

Tobom i pomole za Tvoju dušu, kad su Tvoja usta za uvijek zanijemila i oko Ti ugaslo. Zaku-kali su svi cvilećim plačem ko mladi pićki kad im poždriljivi jastrijeb ugrabi sa gnijezda njihovu toplu majku. A kako da ne plaču, kako da Te zaborave, kad si ih sve ljubio i mirio. Ti i nijesi o drugom znao pripovijedati, nego vazda o ljubavi pa o ljubavi poput sv. Ivana koji je vazda ljubaviju podjarivao učenike govoreći: Ljubite se simci. Tvoje srce bilo je puno ljubavi, a od punine srca morala su i usta tvoja da govore vazda o ljubavi. U miroljubivosti nije Ti bilo para; pred Tvojim blagim okom i najljući neprijatelji pružali su si ruku pomirnicu. A sad više nema našeg dobrog oca — nema ga! Sve je prazno, sve pusto, sve bez utjehe! Prestalo je kucati srce koje nas je ljubilo; utrnule su noge, koje su veselo hrlile u hram Božji; odrvenile su ruke koje su tolikoput blagosiljale; ugasnule su oči koje su znale tako mlo gledati; umuknula su usta, koja su stanko govorila.

(Svršetak slijedi.)

postaviti, pomaknuta za pol metra na štetu općine. Pita zašto je to učinjeno. Ako bi i g. Levičar ogradio svoje zemljište, pa bi išao za pol metra unutra, kome bi onda pripadao onaj metar zemljišta! — Pošto tako odbor nije mogao ustanoviti točnu medju, najbolje je da ju ustanovi mjernik, pa da se onda tamo postavi ograda.

Zast. Jurković zahtjeva, da se zaključci odbora strogo provode, jer inače su sve rasprave i zaključci iluzorni.

Zast. Švarić predlaže, da se prema zaključku gradj. odbora izašalje mjernik, koji će ustanoviti točnu medju, pa se onda po ovoj ogradi park. — Prima se. Zastupnik Šostarić je protiv toga da se uopće park ograđuje i nepotrebno izbacuje opć. novac.

Nač. izvješćuje o popravcima opć. puteva i česta, koji su uslijed silni. poplava jako bili oštećeni. — Prima se na znanje.

Nač. veli da ga se je u »S. I.« pitalo zašto je prestao sa vadjenjem šodra. Prestao je zato, jer je sav šodar ispod mosta na Novom trgu i pred ovim mostom bio izvadjen (Zast. Biščan Jos.: »Novine delaju samo svadju« !?)

(Potok Gradna ne postoji valjda samo pred i ispod mosta na Novom trgu? Op ur.)

Nač. izvješćuje da je kapelan g. Haus donio iz Amerike, gdje se je nalazio na euharist. kongresu 2000 Din. da se podijele najsiromašnijim općinarima, koji su od poplave stradali. — Zastupstvo izabire odbor, koji će ustanoviti, kojima opć. se ova potpora ima podijeljivati. U odbor su izabrani: Levičar, Šimec, Kocijanić, Stuplošek i Herceg Mijo.

Zast. Kocijanić pita, da li je gradj. odbor, prema zaključku zastupstva, izašao da ustanovi u koliko je postavio g. Stj. Frel u Gizniku ogradu kod svog zemljišta na općinskom zemljištu — Zast. zaključuje da se izašalje mjernik koji bi imao stvar ustanoviti.

Zast. Šimec stavlja upit glede pisara koji je bio svojedobno na općini, pa je učinio nekorektnosti i onda otišao. Sada je na općini novi pisar, na čiji nalog je postavljen.

Blagajnik Kompere izvješćuje, da je stvar prijašnjeg pisara uređena, a sadanji je pisar namješten na temelju zaključka trg. zastupstva.

Zast. Novak pita, da li zakupnik vapnenica u Gornjem kraju plaća najamninu za opć. zemljište, na koju se je obvezao. — Ove vapnenice ne rađe više.

Razne molbe

Benka Drušković moli ubošku potporu — Zastupstvo joj dopituje mjesečno 50 Din.

Bedenko Jos'pa moli primiće u ubožnicu — ima se ustanoviti da li je zavičajnica ove općine.

Aleks Kazić moli ubošku potporu. — ima se smjestiti u ubožnicu.

Prometna uprava lokalne željeznice Zagreb-Samobor moli za priključak vodovoda u svrhu punjenja lokomotiva vodom. Uprava je pripravna plaćati općini za vodu godišnje 1200 Din. — Zast. zaključuje molbi udovoljiti uz godišnju naplatu od 1500 Din. do novog reguliranja cijena.

»Samoborka« d. d. moli da joj se ide u susret, u pogledu obveze za izvos količine pijeska iz općinskog pješčanika, jer joj nije bilo moguće izvesti čitavu količinu poradi nepresiane kiše, koja je skoro kroz čitavu ovu godinu padala. — Zast. zaključuje, da se poglav. rstvo drži ugovora.

Josip Benda moli da se gospodarske zgrade kod živodernice, koje su u dosta lo-

šem stanju poprave. — Zast. zaključuje da se najnužniji popravci učine.

Trg. bilježnik Josip Čop moli, da mu se dopita iz opć. šume 3 hvata ogrijevnog drva. — Dozvoljava se.

Blagajnik Kompere čita dopis, kojim se mole doprinosi za gradnju Karadjordjevićevog doma — Upućuje se proračunskoj sjednici.

Pošto je time dnevni red iscrpljen načelnik Levičar zaključuje sjednicu.

Škole za spomenik hrvatskomu Kralju Tomislavu.

Odbor za podignuće spomenika Kralju Tomislavu u Zagrebu provadja na osnovi dozvole Ministarstva unutrašnjih dela od 22. septembra o. g. sabiranje dobrovoljnih priloga za podizanje spomenika Kralju Tomislavu.

Glavni dan sabiranja bio je »Tomisavov dan« dne 29. oktobra o. g. kao na obljetnicu velikoga i historijskoga događaja, kada je Hrvatski Sabor u Zagrebu prekinuo sve veze s tudjinskom Austro-Ugarskom, ali se može skupljati i dalje.

Podizanje dostojna spomenika Kralju Hrvata Tomislavu patriotsko je i svake potpore vrijedno djelo, pa su i sve škole u našem srezu pozvane, da sabiru po svim razredima za ovaj spomenik.

Roditeljima se stavlja na srce, da svom djetetu dadu po koju svotu, već prema svojim imućstvenim prilikama, kako bi svaki naš mali djak mogao u školi pridonijeti jedan dar za podizanje spomenika prvom hrvatskom kralju, i biti sretan, da je i on učestvovao makar i malim prilogom kod podizanja ovoga spomenika.

Time će i svako školsko dijete, makar i najmanjim obolom, podati poštu velikom hrvatskom Kralju u spomen tisućgodišnjice hrvatskoga kraljevstva.

Domaće vijesti.

Za naša zvona

Predsjednik Hrv. prosvjetnog kluba »Samobor« u Chicagu, g. Mijo Knall, naknadno je priposlao jošte 2 Dol. ili 110 Din. — koje je darovao g. Pavao Ljubečić, Chicago. Obijici hvala!

Ovom prilikom molimo sve naše župljane, koji borave u Americi ili gdje drugdje, neka se sjete svoga dragog zavičaja i pošalju svoj dar za nabavu novih zvona. Svaki i najmanji prinos sa zahvalom će primiti. Odbor za nabavu zvona.

Škola u Smeroviću

Kako je poznato, već se dugi niz godina radi na tome, da se u Smeroviću podigne škola. Taj brdski kraj ima neobično velik broj analfabeta, jer većina djece ne može radi duljine puta ni do škole Rude, niti se ona ne mogu uškolan u Noršić selo. Radi slabih materijalnih prilika žiteljstva i općine, nije nažalost došlo do gradnje ove toliko potrebne škole. Prije neko vrijeme zamolili su tamošnji žitelji, a i općina Podvrh državnu pomoć. Kako je za ovu godinu iscrpena svota, koja je bila namijenjena za podizanje školskih zgrada, upućena je općina Podvrh, da svoju molbu ponovi u mjesecu ožujku iduće godine ima nade, da će se nešto učiniti, da ovaj brdski kraj dodje jednom do škole, i da tako tamošnja djeca mogu uživati blagodati pučke prosvjete.

Proširenje škole u Kotarima.

Uslijed ovećega broja školskih polaznika u Kotarima, blizu stotine, Ministarstvo je Prosvjete proširilo ovu školu na dvorazrednu. Učiteljica je imenovana i nastupila dužnost. Djeca ovog brdskog kraja darovita su i željna nauke, pa će joj se sada dati još veća prilika za napredak uslijed proširenja škole. — Školske prostorije u Kotarima, kako je poznato, najmljene su u župnom dvoru, u nekadanjem samostanu.

Šipek opet u sv. Martinu.

g. Viktor Šipek, akademski slikar, koji je prošlog proljeća nakon svoje akvarelne izložbe u Zagrebu i u Pragu odnio lovovi-jenac kao jugoslavenski prvak u akvarelu, — opet je posjetio sv. Martin i zadržao se ondje kod svog prijatelja župnika M. pl. Horvata kroz tjedan dana. Kako je prošle godine nježnim akvarelom ilustrirao sv. Martin, tako je i sada snimio neke stvari iz sv. Martina, koje će osvanuti na njegovoj izložbi, što ju kani prirediti u novom Ulrichovom salonu u Zagrebu na 25 studena ove godine. Umjetnik Šipek je slikarski pjesnik, koji kistom opijeva krasotu — na oko — mirve prirode, podri-jemanih sela i siromašnih potleušica U sv. Martinu ga već poznaju i mnogi seljaci pa mu se čude, gdje uživa slikajući njihove skromne kućice. Vele mu: »Gospod, zakaj oni ne otideju v Zagreb, tam im je sakakšne lepote za slikati: velikih i belih hiž pun varoš — pa kaj čeu z ovom našom sirotinom?« Šipek im se na to smješi i tješeći ih veli: Vaše hižice su mi milije i ljepše od onih u Zagreb«.

Šipek je naumio da prvom zgodom kistom opjeva i naš lijepi Samobor, ali on se ne će nimalo zadržavati na našem glavnom trgu, nego će poći u samoborske zakutke, da nam odanle izvadi i na svjetlo isnese ljepote, čara i biserja čega naš Samobor imade mnogo: mi to niti ne naslućujemo, to zapazja samo umjetnik — sladokusac ljepote, kakav je naš Šipek.

† Dragatin Mihelić,

medičarski obrtnik i kuće vlasnik u Petrinji, rođeni Samoborac, umro je ondje 15. pr. mjes. i sahranjen na tamošnjem groblju. — Laka mu zemlja!

Sava hrv. kršć. Socijala.

Upravni odbor podružnice Hrv. kršć. socijala ovime se najljepše zahvaljuje svim darovateljima preplate i groždja prigodom priredbe »vesele berbe«, kao i vrijednom članstvu koje je mnogo doprinjelo da je ova zabava tako lijepo uspjela.

Kao članovi utemeljitelji pristupiše gg. Jurković Ivan i Nežić Pavao.

Epilog krvave Badnje noći iz g. 1924.

Pred malim senatom kr. sudbenog sioja u Zagrebu provedena je u petak dne 22. listopada 1926. glavna rasprava, protiv Martina Celizića iz Klokočevca, koji je Badnje noći 1924. godine hotimice nanjeo g. Franji Tkalčić, gostioničaru u Šmidhenovoj ulici tešku ozljedu, usljed koje mu je morala biti lijeva ruka u gornjoj mišici amputirana, jer je usljedilo otrovanje krvi, usljed česa bi u slučaju, da ruka nije amputirana bila, nastupila smrt.

Izrečena je isti dan i osuda, kojom se osudjuje Martin Celizić jer je pronađeno da je kriv, na kazan teške tamnice u trajanju od 2 godine, nadalje na platež odštete za izgublenu ruku 20.000 Dinara, u ime bolnice 5.000 Dinara, naknadu troška liječenja 6.585 Dinara i troška zastupanja 1.000 Dinara. Rasprava je provedena pod predsjedanjem g. Sachsa.

Zamjenik državnog odvjetnika, naglasio je u svom govoru, da je sud stao na stanovište, da ovakove krivce, za ovakova djela, kakova je baš ovaj okrivljenik počinio, da se čim teže kazne, jer je to jedina mogućnost, da se iz naroda izbije surovost. Prigodom vođenja rasprave, u času kad je bila čitana svjedočba o ponašanju okrivljenika, koja glasi da je drzovit i razbijač, izrekao je g. predsjedatelj Sachs protiv okrivljenog »No jesi li čuo, kakovu si linu fotografiju dobio«.

Bilo bi nezamjerno, kad bi i sresko poglavarstvo izdalo odredbu, da sve gostionice i točionice pića, imadu na Badnju noć počam od 10 sati u veče biti zatvorene jer nije isključeno, da se još možda koji ovakav gadan zločin dogoditi.

Hrvatski Klub biciklista Sokol 1887.

polazi korporativno kao svake godine na grob svog pokojnog člana brata Vilima Nagode, koji je nesretnim slučajem pao na trkalištu u Zagrebu i uslijed zadobivene rane umro.

Tako isto polazi ove godine dne 31. o. mj. zajedno sa Hrvatskim obrtničkim pjevačkim društvom »Jug« kao i Koturaškom sekcijom I. Hrv. Gradjanskog Šport Kluba u Zagrebu, te će položiti svom pokojnom bratu Nagodi vijenac, a tužaljku, će otpjevati bratsko Hrvatsko Obrtničko pjevačko društvo Jug.

Polazak sviju društava u Samobor u nedjelju dne 31. X. o. g. točno u 2 sata. 10 časova sa samoborskog kolodvora, te se odmah sa stanice u Samoboru polazi na grob pokojnog br. Nagode.

Sa groblja polaze svi članovi gornjih društava korporativno, u klubske prostorije Hrv. Kluba Biciklista Sokol 1887., Restauracija »Gaj« u Samoboru.

Opet jedna „historijaka“ sjednica za električnu centralu.

Kako saznajemo u četvrtak dne 21. o. mj. održana je po nekolicini naših interesovanih gradjana sjednica u Pensionu Lavica o električnoj centrali u Samoboru. Raspravljalo se po običaju o potrebi električne rasvjete i struje u obrtničke i industrijske svrhe.

Konačno je zaključeno da je hidro centralu nemoguće izgraditi jer je preskupa, već da se izgradi kalorična centrala.

Problem finansiranja ove centrale, koja bi se imala izvesti na dionice, dakle privatno dioničko društvo, nije doduše točno ustanovljen, ali se nadaju da će se toliko dioničara naći u Samoboru, da se potreban kapital sabere. I tako će za kratko vrijeme osvanuti Samobor u moru električnog svijetla!

Odbor je izabran. Među gg. odbornicima nalazimo za čudo našeg načelnika g. Levičara, koji bi zapravo imao voditi ovako važno pitanje, i po Samobor od tako velikog zamašaja, ali dakako ne kao privatna osoba, već kao načelnik.

Gradnja kaloričke centrale dolazi kod nas osobito u obzir, jer mi imademo u Samoboru tri mjesta sa strojevima, sposobnim za tjeranje dinama i to u tvornici braće Palzari (parni stroj), ciglana Švarić, Urli i Treppo (koja je od Samobora udaljena kakovih 2 km.) i tvornica boja »Chromos«. Dakle ova bi centrala bila na tri strane Samobora.

Tako bi mogli oni, koji će uvesti svijetlo po ovoj centrali izadći, kao i oni sa svojedobnim davanjem svijetla po g. Novaku u Samoboru.

Čini se, da se ipak miče piše g. A. W. u uvodnom članku posljednjeg »Samoborca«, povodom ove elektr. sjednice i nastavlja: Bilo je dosta jadikovanja i pisanja radi elek-

trike - nu rezultat svega toga, bio je jedan - veliki ništa. A zašto? Jer se naša općina ne usudjuje načiniti u tu svrhu zajam.

Da to pisac rečenog članka što bolje potkrijepi, donosi iz historije Samobora primjer, kako je blagopokojni načelnik Šmidhen, učinio zajam u Beču kod Länderbanke, u svrhu kanalizacije Samobora, dakle u svrhu, koja ništa ne nosi, koja nije niti malo »rentabilna« i koju smo tako teško otplatili. — Reče i — ostade živ.

Gosp. A. W. morao bi ipak znati, kada piše iz prošlosti Samobora, da je ovaj zajam u Beču učinio godine 1888. pok. načelnik g. Dragutin Švarić, i to u svrhu gradnje klauonice, a ne kanalizacije Samobora. Nipošto pak pok. načelnik Šmidhen.

Medjutim led je probijen i mi bi za kratko vrijeme (tako piše g. A. W.) mogli u našim domovima ugledati električno svijetlo, i time doći konačno do onoga, što svako srijemsko selo već godinama posjeduje.

Čudnovato zašto baš »avodi svako srijemsko selo?

Daj Bože da bi bar ova sjednica bila od koristi po Samobor.

Novi zimski vozni red na našoj lokalnoj željeznici.

Počevši od 1. studenoga stupa na našoj lokalnoj željeznici novi zimski red vožnje na snagu, te će vlakovi općiti ovim redom:

Na radne dane.

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro
8⁰⁰ sati u jutro
12¹⁰ sati o podne
17³⁰ sati na večer

Iz Zagreba:

8⁰⁵ sati u jutro
12⁰⁰ sati o podne
14¹⁰ sati poslije podne
19⁰⁵ sati na večer

Nedjeljom i blagdanima.

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro
12¹⁰ sati o podne
19⁰⁰ sati na večer

Iz Zagreba:

8⁰⁵ sati u jutro
12⁰⁰ o podne (samo do Susedgrada)
14¹⁰ sati o podne
20³⁰ sati na večer

Umrli u župi Samoborskoj od 15. X. do 31. X 1926.

Jakob Kadovanić, selj. 81 god. Bregana; — Urša Kos r. Bedlaj selj. 62 god. Podvrh; — Josip Vitko, dijete 1 mjesec Vrbovec; — Juraj Janžić, selj. 60 god. Mala Jazbina; — Stjepan Šperko, selj. 75 god. Klokočevac; — Bara Brdarić, r. Cellžić, seljakinja 27 god. Draganje selo; — Mijo Kukuljević sedlar, 86 god. Samobor; — Franjo Pinculić, dijete 1 mjesec. Lug; — Stjepan Rešetar, dijete 17 dana Mali Vratnik; — Juraj Rešetar, dijete 1 god. Slapnica.

Na znanje.

Onoj bezobraznoj ništariji i nitkovu, koja preko mene anonimne listove piše i laži širi, poručajem, da ako imade obraza neka i potpiše te listove svojim prijavim imenom, da mu mogu dati prilike, da te svoje bezobrazne laži i dokaze.

Slavko Šeb.

NOPIŠI.

Chicago III 9. 28.—1926

Dne 28. rujna 1926. proslaviše svoju 25 godišnjicu bračnog života predsjednik našeg kluba g. Mijo Knali i supruga mu Katerina. Samu proslavu prirediše u počast svojih

roditelja njihova vrijedna i zahvalna im djeca Ivan, Jelisava, Rudolf, Herman i Danica, a da sami svečari nisu do zadnjeg časa o tome ništa znali, kada ih nenadano, ali zato burno pozdraviše uzvanici proslave, koji čekahu sakriveni na svečare da se povrate kući iz obližnjeg mjesta, kamo ih odmamiše njihovi kućni prijatelji po uputi djece. Dotle pak ova preokrenuše svu kuću okitivši svaki i najmanji kutić sa posrebnim lišćem i cvijećem dajući time i vidljiv znak ljubavi i poćlanja napram svojih roditelja. Roditelji bijahu time vrlo iznenadjeni i veoma dirnuti. Suze radosnice orosiše im oči, a od ganuća ne mogavši prozboriti ni riječi, ali je pogled njihov govorio umjesto riječi: »Djeco, hvala Vam!«

25 godišnji blagoslov obavio je Hrv. župnik Rev. Bojanić, a nakon blagoslova prozborio je par dirljivih riječi koje orosiše oči prisutnih od raznih uspomena na svoje pokojne i žive roditelje, rodbinu, prijatelje i znance.

Uz rodbinu svečara i svečarice i bližnjih prijatelja prisustvovao je proslavi korporativno Hrv. Prosvjetni klub »Samobor« odajući time dužno poštovanje ovima svojim članovima. U ime kluba pozdravio je svečare potpredsjednik, gosp. Antun Biščan, izričući želje sveukupnog članstva svome poštrenom predsjedniku i supruzi mu kano članici nadzornog odbora, a ujedno predavši svečarima prigodni dar u srebru. Nakon toga razvila se ugodna domaća zabava koja potraja sve do bijeloga dana. Zaključujući ovaj izvještaj ponovno kličemo:

Živili svečari na mnogaja ljeta!!!

— Jedan od prisutnih.

I mi se sa svim srcem pridružujemo ovoj čestitci i šaljemo vrijednim svečarima topli pozdrav iz rođenog doma sa željom, da u milom krugu svoje drage djece dožive i svoj zlatni pir!

PROSVJETA.

U **Svetoj Ceciliji**, smotri za crkvenu glazbu, u svesci 5. iznosi gosp. Milan Zjalić historička data o hrv. pjev. društvu »Graničar« u Novoj Gradiski, koje je društvo krajem lipnja proslavilo svoj 40 godišnji jubilej. **Hrvatski školski muzej.**

U pedagoškoj reviji **Napredak** piše naš domorođac, školski nadzornik u. m. g. Josip Kirin o hrvatskom školskom muzeju. Iznosi ukraško historijat i razvitak ove naše važne institucije, te iznosi sve, što je značena pohranjeno u njem, što označava naš kulturni napredak i razvitak. Među ostalim spominje kamen osnovne škole u Samoboru od godine 1757., kojeg čuva ovaj muzej. Radi razjašnjenja istači ćemo, da je taj kamen nadjen po vlastelinu Franji Reizeru god. 1877. u »Ledinskoj ulici«. Na njem se nalazi ovaj natpis: »1757. Schola communitatis privilegiati opidi Szamobor«.

U jednom odjelku Muzeja čuvaju se rijetka odlikovanja, što su ih nekoć dobijali učenici pučkih škola. To su nagradne kolajne s vrvama, što su ih najbolji učenici posljednjega razreda osnovne škole nosili u posljednjoj godini. Takve kolajne izložene su iz škola Samobor, Požega i Križevci.

Naši najstariji gradjani znadu takodjer spominjati ove medalje.

Preporučena knjiga g. M. Zjalića

Knjigu vič. g. Milana Zjalića: »Crkvena muzika«, koju je sva naša kritika povoljno ocijenila, preporučilo je sada Ministarstvo Prosvjete za školske knjižnice, a na osnovu povoljnoga mišljenja glavnoga Prosvjetnoga savjeta.

Sokolstvo.

Proslava otvrića spomenika Strossmayera.

Zaključkom Hrvatskog Sokolskog Saveza od 28. rujna o. g. imade cjelokupno Hrvatsko Sokolstvo sudjelovati kod otvrića spomenika hrvatskom rodoljubu

i mecenari biskupu Strossmayeru, koje će se prema definitivnom zaključku Odbora za Strossmayerov spomenik obaviti dne 7 studenoga o. g. Kako je Hrv. Sokolski Savez prečao vodstvo i organizaciju sudjelovanja našeg Sokolstva kod te prigode Funovoj Župi, to se ovime pozivaju ne samo sva užupljena društva, već i sva ostala društva diljem domovine, da ovoj Župi što prije saopće u kolikom broju dolaze na tu slavu.

Pri zaključku lietu.

Vatra u Strmcu

U petak 29. listopada u pol 4 sata poslije podne javljeno je telefonom iz stanice u Sv. Nedjelji na samoborsku željezničku stanicu, da se pojavila vatra u Strmcu. Naša vatrogasna četa sakupila se u tili čas te pošla na trojim kolima i štrcaljkom na garište.

Upalio se štagalj pun sijena i gospodarskog orudja seljaka Mate Galica radi jakog vjetrova od iskara lokomotive vlaka, koji polazi onuda oko 3 sata poslije podne. Iskrene letjele u veliku daljinu, te je pretila opasnost kao za okolišne zgrade, tako i za udaljenije zaseljke. Naša vatrogasna četa pod vodstvom vjezbatelja g. Unetića, kao i vatrogasna četa iz sv. Nedjeljn pod vodstvom g. Kukovice pogasila je goruće sijeno i tako spriječila daljnju opasnost.

Oko pol noći bila je druga uzbuna, jer se opazila velika vatra prema Bregani. Vatrogasci se ubrzo sakupiše i odvezoše prema označenoj strani. Vatra je ali bila čak u Dobovom u Sloveniji, pa se vatrogasna četa vratila.

Naučnika

za trgovinu željezne robe traži
M. Šik.

Bijeli mošt

iz vlastitog vinograda (Giznik) vrsti: Plemenka rizling, kraljevina i t. d. **toči preko ulice** Litar 6 D. 50 p. Stj Vuković Šmidhenova 44.

Privatni tečaj za umjetno vezenje rukom

za djecu gospodjice i gospodje za sve vrste ručnoga vezenja, od najjednostavnijih do najfinijih svilenih veziva, kao i tepiha, jastuka, montaža istih, najmodernijih krojeva rublja.

Trajanje tečaja za djecu 10 mja za odrasle 5 mja. (tri dana u tjednu po 3 sata)

Tečaj ima popodne i uvečer. — Prijave prima **Julija Strnat-Jamnický** Šmidhenova ul. 40.

Iznajmljuje se lokal

i magazin na Trgu kralja Tomislava. — Upravitelj u upravi lista

Dječje zabavište

(Kinder Garten, metoda Fröbe)

otvorilo bi se u slučaju dovoljnog broja djece od 15. studenoga.

Svaki dan prije podne od 8—12 sati, podučavat će se i njemački.

Prijave i pretplate u upravi Samoborskog Lista do 10. studenog. (Svjedodžba osposobljenja stoji na uvid.)

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na raznju janjci i odojci.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

SINGER

šivaći strojevi su najbolji.

ZA GOTOVO

NA OTPLATU

u mjesečnim i nedjeljnim obrocima.

Singer igle

Singer konac

Singer doknadne dijelove

Singer ulje

dobijete u novootvorenom dućanu u Samoboru, kuća Anin-dol

Društvo za prodaju

SINGER šivaćih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

Dućan Samobor.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupo, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najteftinije kod

„Samoberke“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna

M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz Đ. D. br. 6. I.

GYPSE iz vlastitog rova kemičkom analizom pronadjen kao **izvanredno dobro umjetno gnojivo**, te nagradjeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa velikom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.